

ната —, pays perdu; 6. растителна —, terre franche; 7. ъка —, terre ferme; 8. стопанинъ на —, un tréfonceur; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на голя —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскость-та на -та, le rez-de-chaussée; 14. виждамъ — или брѣгъ, *vn.* Mar. terrif; 15. излазя на -та на лѣто (за костенурка), elle territ; 16. изгладнявамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набиване —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damier; 19. отодвия настеля —, Agric. le sous-sol; 20. правя ровка -та, *va.* ameublier; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépayer; 22. отивамъ на чужда —, *vn.* se dépayer; 23. спорна — съ всичко, pays de cocagne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* terrasser.

Земянъ, *adj.* territorial, terreaux; || (който произлази отъ земята), Géol. tellurien. — и -мястъ или **Пристенъ цвѣтъ**, *sm.* terreaux, *adj.*

— или **Джадовенъ** червей, *sm.* le lombric. **Зенгининъ**, *sm.* t. (voyez Богатырь). **Зендски езыкъ**, *sm.* le zend. [thal.]

Зениитски (на надглавна точка), *adj.* zénithique. **Зенитъ** (надглавна точка), *sm.* Astr. le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique. **Зенонъ** [философия на -она], le zenonisme. **Зерзалий**, *sf.* pl. l'abricot *m.* **Зерзалия**, *sf.* abtre, l'abricotier *m.*

Зеть (можж на джера), *sm.* le gendre ou beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (пристанъ вѣтрецъ), *sm.* le zéphyr; || лекъ както —, zéphyrien.

Зибилиненъ кожухъ, *sm.* Com. l'hermeline *f.*

Зивостъ, *sf.* Méd. la goutte sereine ou amaurose.

Зивъ, *sm.* t. le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (лжакатушки), *sm.* le zigzag; || pl. -агы (прѣкъшены линии), Fortif. les zigzags; || съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sm.* l'architecture *f.*, le maçonage, la maçonnerie.

Зидарь, *sm.* un constructeur, maçon *m.*; || маисторъ —, maître maçon *m.*; || -рска работа, *sf.* le maçonnage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (съ мекъ бѣль камъкъ), *sm.* le limosinage et -mousinage.

Зидень, *adj.* mural. — зѣбецъ, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm.* Archit. l'embasement *m.*

Зидна ограда (ажълъ), *sf.* mur de clôture, *m.* — основа, *sf.* le massif; || Archit. la platee; || (на сграда), le soubassement.

— подпиралка (на мостъ), *sf.* le perré.

— прѣграда (съ кѣща), *sf.* mur de refend *m.*

Зидна рута, *sf.* plante, la sauve-vie ou rue de muraille.

Зидница, *sf.* plante, la pariétaire.

Зидны стѣлбы, *sf.* pl. Archit. le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâisse, la chemise; 1.

(кале), la muraille; 2. (безъ стрѣха), mur déchaperonné; 3. (съ камани и саръ), le limousin; 4. (на мостъ), la pile; 5. общъ —, mur mitoyen; 6. извѣнградскій —, *adv.* extra-muros; 7. изравненіе —, Archit. l'assaglement *m.*; 8. заграждамъ съ —, *va.* murer; 9. подпорка вѣзъ —, l'arc-boutant *m.*; 10. правя стъ камани и кирпичъ —, *va.* maçonner; 11. прѣправямъ вѣтъ —, *va.* reniformir; 12. прѣправяне на вѣтъ —, le renformis.

Зидя, *va.* maçonner.

Зиждане, *sn.* la construction; 1. (кирпично

или каменно), le muraillement; 2. Archit. l'oeuvre *m.*; 3. близо при -то, à pied d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver *m.*; -менъ, d'hiver; || fig. la bise, la froidure; || верѣдъ —, au coeur de l'hiver.

Зимамъ и **Зе-**, *va.* prendre, saisir, oter, emporter, priver; 1. fig. pécher; 2. (съ аренда), arrester; 3. (върху *cu*), embrasser; 4.

(отъ малко), avoir la tête près du boquet, s'emporter comme une soupe au lait; 5.

(пакъ или назадъ), reprendre; 6. (назадъ речена дума), retirer; 7. (ладія отъ пакъ пакъ), Mar. la reprise; 8. (пакъ), recouvrer; 9. (пакъ или заласяль нѣцю), ressaisir et se — de; 10. (подъ стражу),

se saisir de; || Jur. apprѣhender au corps;

11. (съ ръцѣ), manier; 12. (за свидѣтель), attester; 13. (*cu*), prendre, se servir; 14.

(съ себѣ-си нѣкого), s'accompagner; 15. (склонъ), écorner; 16. (храненникъ), adopter.

Зимане, *sn.* la prise, enlèvement *m.*; 1. (изново), la reprise; 2. (съ книжна игра), la main; 3. (пакъ), la recosse et rescouse; 4.

(подъ стражу), prise de corps; 5. (прѣсна вода), Mar. l'aiguade *f.*

Зиманъ и **Даванъ**, *sf.* Com. doit et avoir *m.*

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зименъ, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— сжнъ, *sm.* l'hibernation; *f.*

Зими! — мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченица, *sf.* la tounelle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —, l'encavement *m.*; 2. поставяме въ —, *va.* encaver; 3. поставачъ въ —, un encaveur;

4. пригледачъ на вино въ —, fam. un rat de cave.

Зимничарь, *sm.* un caviste.

Зимничче, *sn.* le caveau.

Зимни яблъкы, *sf.* pl. le court-pendu et capendu; || (много трайны), le fraucatu.

Зимовище, *sn.* l'hibernacle *m.*